

Новікова Т.В.

доцент кафедри менеджменту та соціально-гуманітарних дисциплін,

кандидат економічних наук

ДВНЗ «Університет банківської справи

Пашкевич М.В.

студентка першого курсу

спеціальності «Менеджмент»

ДВНЗ «Університет банківської справи

МІЖКУЛЬТУРНЕ ДІЛОВЕ СПІЛКУВАННЯ

Ділове спілкування у міжнародному аспекті є складним процесом, опосередкованим ціннісною несумісністю національних бізнес-культур. Воно повинно відбуватися так, щоб унеможливити будь-який міжкультурний конфлікт, спричинений зіткненням різних уявлень про належну поведінку. Цьому сприяє знання і дотримання вимог і правил культури міжнародного спілкування у бізнесі.

Вченими пропонувалося безліч визначень комунікації, в тому числі міжкультурної. Р. Портер і Л. Самовар, наприклад, дають комунікації наступне визначення: «Те, що має місце щоразу, коли хтось реагує на поведінку або наслідки поведінки іншої людини» [2]. В іншій роботі вони визначають комунікацію, як те, що відбувається «кожного разу, коли поведінці приписується якийсь сенс». Визначимо комунікацію просто як обмін знаннями, ідеями, думками, поняттями (концептами) і емоціями, що відбувається між людьми.

Міжкультурна комунікація має ряд особливостей, які роблять її більш складною, вимогливою і важкою, ніж внутрішньо- або міжособистісна комунікація.

Як і перед будь-яким дослідженням, перед міжкультурною комунікацією ставляться певні завдання, а саме: уникнення труднощів при інтеракції та дослідження різноманітних підводних каменів у спілкуванні між представниками різних культур.

Центральним поняттям у сфері прикладної міжкультурної комунікації є міжкультурне відчуття [3]. Його підвищення в умовах численних відмінностей, невизначеності, неоднозначності і змін, що характеризують сучасне суспільство, стає важливою складовою професійної придатності фахівця. Цій меті служить велика кількість навчально-просвітницької літератури та міжкультурні тренінги.

Проблема крос-культурної (міжкультурної) комунікації є особливо гострою, коли сходяться люди з істотними розбіжностями у поглядах на світ, звичаях, моралі, бізнес-етикеті, ставленні до жінок тощо [1]. Такі ситуації виникають між представниками, наприклад, європейської, американської і арабської культур.

Одним з чинників, що сприяють появі бар'єрів у міжкультурній комунікації, є невизначеність або двозначність щодо основних правил, за допомогою яких буде здійснюватися інтеракція. Через широкий і глибокий вплив культури на всі аспекти комунікативного процесу не можна бути впевненим в тому, що правила, якими користуються два представники різних культур, ідентичні.

Таким чином, комунікація являє собою складний, символічний, особистісний, трансакційний і часто неусвідомлюваний процес. Комунікація дозволяє учасникам висловлювати деяку зовнішню по відношенню до самих себе інформацію, внутрішній емоційний стан, а також статусні ролі, в яких вони перебувають стосовно одне одного.

Література:

1. Ботвина Н. Міжнародні культурні традиції: мова та етика ділового спілкування. – К., 2000.
2. Хміль Ф.І. Ділове спілкування. – К., 2004.
3. Блох М.Я. Прагматика, этика и эстетика языкового общения.//Лингвистика и лингвистическое образование в современном мире. М.: ГНО «Прометей» МПГУ, 2004
4. Кубрак О.В. Етика ділового та повсякденного спілкування. – Суми, 2002.